

Allah'ın adını alet etmemek

Cafer Yıldırım: “Bir isteğimiz olduğunda belirli âdetlerle Cenab-ı Hakkın isimlerini zikredince istediğin şey oluyormuş gibi bir inanç var. Bu inancın dinde yeri nedir?”

ALLAH'IN ADINI ZİKRETMEK FARZDIR

Öncelikle şunu ifade edelim: Allah'ın adını zikretmek farzdır. Bir menfaatimiz, bir isteğimiz olunca değil; her zaman! Esasen, bizim Allah'a her zaman ihtiyacımız var. Nitekim Kur'ân'da, “Beni zikredin.”¹ “Allah'ı çokça zikredin!”² Diye emreden çok sayıda âyet vardır. Allah'ı bir menfaatimiz, bir isteğimiz olduğu zaman **zikretmek; isteğimiz olmadığında unutmak bir gaflet halidir. Öyleyse bizim için vecibe olan: Allah'ı her an zikretmektir.**

RABBİMİZDEN NE İSTEYELİM?

Çoğu zaman kul olarak biz, ne isteyeceğimizi, ne miktar isteyeceğimizi bilemiyoruz.

Ama Kur'ân bize rehberlik yapıyor. Ne isteyeceğimizi Kur'ân'dan öğrenebiliriz.

İşte bazı âyetler: “Kim dünya menfaatini isterse, kendisine ondan verilir. Kim de ahiret mükâfatını isterse, ona ondan verilir.”³

“İnsanlardan bazıları “Ey Rabbimiz! Bize dünyada ver” derler. Bunların ahirette bir nasibi yoktur. Onlardan, “Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik ver ve bizi ateş azabından koru” diyenler de vardır. İşte onlara kazandıklarından bir nasip vardır.”⁴ “Allah'ın sana verdiği şeylerde ahiret yurdunu ara. Dünyadan da nasibini unutma.”⁵

Bu âyetler işaret ediyor ki: Allah dünyayı isteyene dünyayı, ahireti isteyene ahireti veriyor.

Eğer dualarımızda sırf dünyayı niyet etsek, duamız makbul olmadığından kabule karın olmuyor. Bediüzzaman'ın ifadesiyle: “Eğer o dünyaya ait faydalar ve menfaatler o ubudiyete, o virde veya o zikre illet veya illetin bir cüz'ü olsa, o ubudiyeti kısmen iptal eder. Belki o hasiyetli virdi akim bırakır, netice vermez.”⁶

DUALARIMIZDA AHİRETE ÖNEMLİ BİR YER VERMELİYİZ

Dualarımızda elbette dünyevi ihtiyaçlarımızın giderilmesini isteyebiliriz. Fakat sırf dünyevi istek ve ihtiyaçlarda boğulmamalı; ahiretle ilgili daha çok şey istemeliyiz. Çünkü dünyada az; ahirette ise çok, daha çok, sınırsız derecede çok kalacağız. Bu sünnet dengesini İslam büyüklerinin zikri, evradı ve ezkârı genellikle koruyor. En canlı ve en yakın örnek olarak Bediüzzaman'ın ümmete hediye ettiği tesbihatı bu açıdan inceleyebiliriz: Bediüzzaman'ın tesbihatında esma zikri vardır. Ve bu zikirden sonra Rabbimizden isteyeceğimiz şeyler de vardır: Cehennemden korunma, af ve mağfiret olunma, Cennete kabul edilme, Peygamber Efendimizin (asm) şefaatine nail olma ve Peygamber Efendimiz'e (asm) salatü selam gönderme gibi isteklerdir bunlar.

ESMA ZİKRİ İLE DÜNYAYI İSTEME

Piyasada esma zikri ile ilgili satılan birçok metinde, maalesef birçok bidat, hurafe ve uydurma inançlara revaç verildiğine rastlıyoruz. Ki bu Müslüman memlekete hiç yakışmıyor. Bu memleket, İsraili uydurmaların revaç bulduğu bir memleket olmamalı diyoruz. İşte örnekler: -aynen alıyorum- “Emir sahibi olmak için günde 90 defa El-Melik; talihin açık olması için 528 defa Eş-Şekur; hürmet görmek için 232 defa El-Kebir; refaha kavuşmak için 662 defa El-Mütekebbir; işleri büyütmek için 72 defa El-Basit; sıkıntısız ve borçsuz bir hayat için 14 defa El-Vehhab; büyük servet sahibi olmak için 1060 defa El-Ganiyy; devletten istediğini elde etmek için 551 defa El-Müteali”....

Bu uydurma vaatler böyle devam edip gidiyor.

İnsan sormadan edemiyor: Bunca dünyalığı elde etmek için öncelikle her birisinin esbabı ve yolları yok mu? Keza bunca dünyalığı elde etmek için bunca mübarek esmayı neden basamak yapıyorsun? Son söz olarak, aynen Bediüzzaman'ın haykırışını buraya alıyorum: “O faydaları göremiyorlar ve göremeyecekler ve görmeye de hakları yoktur. Çünkü o faydalar, o evradların illeti olamaz ve ondan, onlar kasten ve bizzat istenilmeyecek. Çünkü onlar fazlî bir surette, o hâlis virde talepsiz terettüp eder. Onları niyet etse, ihlâsı bir derece bozulur. Belki ubudiyetten çıkar ve kıymetten düşer.”⁷

Dipnotlar:

- 1- Bakara Suresi: 152.;
- 2- Ahzab Suresi: 41; Cuma Suresi: 10; Enfal Suresi: 45.;
- 3- Âl-i İmran Suresi: 145.;
- 4- Bakara Suresi: 200, 201, 202.;

5- Kasas Suresi: 77.;

6- Lem'alar, s. 136.;

7- Lem'alar, s. 136.